

Rev. nr.21.
mai

SPERANTELE COPILARIEI

„ Este o revistă pentru cei mari , cei mici și părinți ”

CUPRINS

- 1. Eveniment*
- 2. Curiozități din lumea în care trăim*
- 3. Pagina de suflet*
- 4. Călătorie în Europa*
- 5. Atletismul în România*
- 6. Marile descoperiri geografice*
- 7. Sănătatea noastră*
- 8. Creații ale elevilor*
- 9. Să colorăm...desenele*
- 10. Să ne jucăm*
- 11. Istoria fizicii*
- 12. Opinii, opinii, opinii*
- 13. Glume și ghicitori*
- 14 . Rebus de primăvară*
- 15. De vorbă cu părinții*
- 16. Profesori care au fost...*

ISSN 2247 – 2126

ISSN-L 2247 – 2126

Eveniment

Ziua Europei

Concurs de desene

Luna florilor

Referate, prezentări
power-point

Ziua mondială a muzeelor

Vizită la muzeul județean

Ziua internațională fără tutun

Referate, dezbateri,
desene

Ziua mondială a familiei

Rolul familiei-pezentări
de filme educative

Copil ca tine sunt și eu

Acțiune de colectare de
jucării pentru casele de
copii

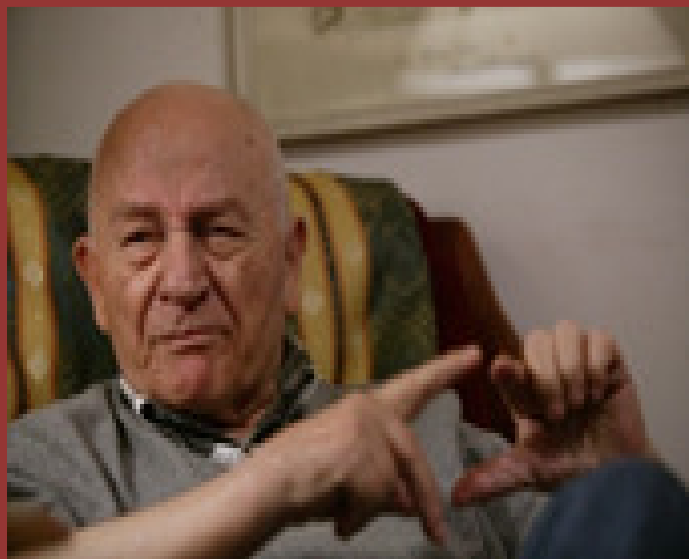
Curiozități din lumea în care trăim

Unele dintre statisticile de mai jos vi se vor părea amuzante în timp ce altele sunt cât se poate de serioase. Absolut toate sunt menite, însă, să ne arate cât de puține lucruri cunoaștem despre lumea care ne înconjoară

70. Circa 12 copii sunt oferiți zilnic, în maternități, altor mame decât cele naturale. Această statistică include toate țările lumii.
71. O femelă de dihor poate muri dacă, odată intrată în călduri, nu își va găsi un partener mascul.
72. Absolut toți copiii se nasc fără rotule. Ele se formează complet în intervalul de vârstă de 2-6 ani.
73. O persoană are în medie 1.460 de vise în fiecare an.
74. Un om, consumă, în medie, de-a lungul vieții, o cantitate de hrană egală cu greutatea a șase elefanți maturi.
75. În spațiu, astronautii nu pot plânge. În lipsa gravitației, lacrimile nu pot curge (nici flatulența nu este posibilă în stare de imponderabilitate).
76. Aproximativ 6.000 de fulgere lovesc Pământul în fiecare minut.
77. În Bangladesh există o lege care permite autorităților să aresteze elevii cu vârste mai mari de 15 ani care copiază la examene.
78. Cel mai întâlnit nume bărbătesc de pe planeta este Mohammed.
79. Până în anul 1796, în SUA a existat un stat pe nume Franklin. Astăzi, el este cunoscut sub numele de Tennessee.
80. Ați considerat vreodată că proiectul românesc "laptele și cornul" are prea multe hibe? Într-o școală din Virginia, SUA, elevii cu vârste între 7 și 10 ani au fost serviți, în cadrul unui proiect asemănător, cu cockteili margaritas. În urma scandalului de proporții care s-a iscat, a reieșit că distribuitorii produselor confundaseră limonada cu celebrele cockteili.
81. În Anglia este interzis prin lege ca vânzătoarele din magazine să își servească topless clienții. Excepție fac doar magazinele de pești exotici din Liverpool.
82. Doar o singură persoană din 2 miliarde va atinge vârsta de 116 ani.
83. Februarie 1865 este singura lună din istorie în care nu a fost înregistrată lună plină.
84. În fiecare an, mai mulți oameni sunt uciși de măgari decât în accidente aviatice.
85. Numele original al Bancii Americii a fost Banca Italiei.
86. Cea mai mare piață de desfacere pentru limuzinele BMW 760Li este China. Prețul unei astfel de mașini poate urca până la 200.000 de dolari, mai mult decât câștigă majoritatea cetățenilor chinezi într-o viață.
87. În fiecare an, 60 de milioane de litri de petrol și ulei sunt deversate în râuri și fluvii până în oceane. Cantitatea o depășește pe cea pierdută de petrolierul Exxon Valdez în anul 1989 (unul dintre cele mai mari dezastre ecologice din istorie). Statistica se referă numai la Statele Unite ale Americii.
88. Michael Jordan, celebrul baschetbalist american, câștigă anual din reclamele pentru compania Nike mai mult decât toți muncitorii din fabricile Nike, luați la un loc, din Malaezia.
89. Cele mai mari nave transoceanice plătesc câte 250.000 de dolari de fiecare dată când străbat Canalul Panama. Trebuie spus că o treime din economia acestui stat este susținută de acest canal.
90. Un singur avion Boeing 767 este format din nu mai puțin de 3.100.000 de piese diferite.
91. Durerea are și ea o unitate de măsură. Aceasta se numește "dol" iar instrumentul menit să măsoare durerea se numește dolorimetru.
92. Se estimează că în Rusia există mai multe bancnote de 100 de dolari decât pe teritoriul Statelor Unite ale Americii.
93. V-ați întrebat ce a fost mai întâi, oul sau găina? Biblia a răspuns deja la aceasta întrebare. Conform Genezei 1:20-22, găina a apărut înaintea oului.
94. În absolut toate țările lumii, indiferent de cultură, religie sau zonă geografică, soldații execută salutul numai cu mâna dreaptă.

Pagina de suflet

Zodia racului

de Octavian Paler

Ce bine ar fi fost să fiu un **rac** autentic,
să merg constant înapoi.
Te-aș întâlni printre amintiri
și după ce te-aș găsi nu ți-aș mai da drumul,
te-aș tîrî cu mine înapoi,
să ne iubim tineri și nevinovați,
după care, mereu înapoi, te-aș tîrî mai departe,
spre copilărie,
ne-am juca inocenți
pîna ce, obosiți de joc și de inocență,
am dispărea într-un mit.
Dar nu sunt un rac autentic,
în zadar mă tot laud cu zodia mea,
sunt condamnat să merg înainte
și tot ce pot e să tîrăsc între cleștii mei de rac
toată memoria mea, fără să cedez nimic, nimic, nimic,
cu riscul ca povara ei uriașă să mă ucidă într-o zi.

Despre prietenie

Un prieten seamănă cu o haină. Trebuie să-l
părăsești înainte de a se fi uzat. Dacă nu, te
părăsește el. – Jules Renard

Nu-ți ofensa prietenul, împrumutându-i merite
dăruite de noi. – Rabindranath Tagore

Un bun și sigur prieten e conștiința ta: n-o ucide, ci
las-o să moară odată cu tine. – Nicolae Iorga

Câinele ar fi cel mai bun prieten al omului, dacă ar
avea parale. – Miguel de Unamuno

Există întotdeauna un mic gol în prietenii cele mai
depline, ca în ou. – Jules Renard

Prietenia = O nava destul de mare pentru a duce doi
înși pe vreme frumoasă, dar numai unul când e
vreme rea. – Ambrose Bierce

Un prieten de interes este mai primejdios decât un
vrăjmaș. – Constantin Alexandru Rosetti

Impărtășirea bucuriilor, nu a suferințelor, creează
prietenul. – Friedrich Nietzsche

Nu trebuie să-ți faci prieteni decât dintre oamenii
care muncesc. Omul leneș este periculos pentru
prietenii săi, căci el, neavînd ce face, vorbește
despre ce fac și ce nu fac prietenii săi, se amestecă
în treburile altora și devine inoportun: iată pentru ce
trebuie să fim destul de înțelepți ca să nu ne legăm
decît de oamenii care muncesc. – Friedrich
Nietzsche

Fiecare repetă, după Aristotel, că nu există prieteni
și fiecare, în particular, susține că el e un bun
prieten. Aceste două afirmații atât de contradictorii
se bazează foarte probabil pe faptul că pe tărîmul
prieteniei există mulți ipocriți și mulți oameni care
nu se cunosc pe ei înșiși. – Claude Adrien Helvetius

Călătorie în Europa

Călătorie în Marea Britanie

Kensington Palace. Fosta reședință regală, acest palat pare să nu fi purtat prea mult noroc femeilor care i-au călcat pragul. Era o simplă casă de țară în 1689, când a fost cumpărat de către William al III-lea. Se spune că regina Victoria ar fi petrecut aici o copilarie mai mult decât tristă. Informația nu este foarte sigură, însă dovezile despre nefericirea prințesei Diana, care a locuit aici în calitate de soție a prințului Charles, sunt extrem de numeroase, presa din acea epocă dezbătând pe îndelete acest subiect. Supranumit ghetoul regal, palatul este în prezent locuința mai multor membri ai familiei de Windsor.

Apsley House. Cunoscută cândva ca reședința nr. 1 a Londrei, această casă a fost într-o vreme cea mai cunoscută adresă din oraș. Construită de Robert Adam, aceasta a fost locuită de faimosul duce de Wellington din 1817 și până la moartea sa, în 1852. În prezent adăpostește un muzeu dedicat marelui om politic britanic, fiind păstrată așa cum îi placea pe vremuri ducelui de fier. Uniformele și armele acestuia, porțelanurile sale și colecția de artă sunt amenajate pentru a crea o impresie cât mai artistică. Dintre exponate se distinge o imensă statuie realizată de italianul Canova, reprezentând un nud al lui Napoleon Bonaparte, inamicul ducelui, din fericire împodobit cu o frunză suficient de mare pentru a-i salva onoarea. Impresionantă este și galeria Waterloo, unde se ținea anual un banchet în cinstea ofițerilor participanți la această bătălie. Aceasta este o opulență sala cu plafonul bogat sculptat, pereți înveliți în damasc roșu și împodobiți cu nenumărate picturi clasice.

Palatul Westminster. Cunoscut și ca palatul Parlamentului (unde își desfășoară activitatea cele două Camere ale legislativului cea a Lorzilor și cea a Comunelor), acesta este unul din principalele obiective turistice ale Londrei. Turnul cu ceas, orientat spre Piața Parlamentului și Westminster Abbey și cunoscut de toată lumea sub numele de Big Ben, este emblematic pentru capitala britanică, figurând, practic, pe toate pliantele turistice ale orașului. Inițial, pe locul acestui palat s-a ridicat, începând din secolul al XI-lea, una din reședințele regale. Din aceasta s-au păstrat Jewel Tower, construit în 1365 ca trezorerie pentru Edward al III-lea, și Westminster Hall, o sală majestuoasă de recepții, cu plafonul din lemn. Restul clădirii a fost distrus în 1834, de un incendiu devastator, fiind reclădit în stil gotic de către arhitectul Augustus Pugin. În aceste corpuri noi ale palatului sunt ținute ședințele Parlamentului britanic. Cea mai frumoasă priveliște este cea din partea de sud a Tamisei, mai ales noaptea, când clădirile din complexul Westminster sunt luminate feeric.

London Eye. Cunoscut și ca Millennium Wheel, London eye este cea mai înaltă roata de acest fel din Europa (135m) și a devenit cea mai populară atracție turistică a Londrei. Când a fost construită era cea mai înaltă roată din lume, însă a fost surclasată de Steaua Nachang-ului din Singapote. London Eye se afla în vestul grădinilor Jubilee, pe malul de sud al râului Tamisa, între podurile Westminster și Hungerford.

Catedrala St. Paul. Amețitor de frumoasă catedrala St. Paul se poate lăuda cu al treilea cel mai mare dom din lume. Este capodopera lui Sir Christopher Wren (1632-1723) și a fost terminată în 1710, după 35 de ani de muncă asiduă. În interior, se remarcă faptul că domul este mult mai mic decât văzut din afara. În realitate, între cele două există un spațiu de circa 18 m, în care s-a construit un con de cărămizi, cu scop de susținere. Una din principalele atracții ale catedralei este Galeria Șoaptelor, la care se ajunge urcând o scară în spirală cu 259 de trepte. Aici se produce un fenomen acustic interesant: orice șoaptă rostită spre o latură a zidului este transmisă într-o secundă de cealaltă parte a acestuia, la o distanță de aproximativ 33 de metri.

Atletismul în România

Iolanda Balaș Soter, un monument în viață al istoriei sportului românesc, s-a născut pe 12 decembrie 1936 la Timișoara, într-o familie de etnie româno maghiară (tatăl român, mama maghiară). Multipla recordmenă olimpică, mondială, europeană și națională la săritură în înălțime în perioada 1957-1967. Absolventă a Institutului de Cultură Fizică în 1966, a activat în țară începând din 1953 la CCA (ulterior Steaua București) unde a fost antrenată de Ion Soter, cel care îi va deveni și partener de viață din 1967.

Pe parcursul fulminantului său deceniu de diamante, '57-67, a câștigat nu mai puțin de 140 de concursuri consecutive, depășind propriul său record mondial de 14 ori, de la 1,75m la 1,91m. A stabilit 14 recorduri ale lumii, 5 olimpice, 4 mondiale de sală, performanță consemnată în Guinness Book of Records. De două ori medaliată cu aur la JO (Roma-1960 și Tokyo-1964), două titluri europene (Stockholm-1958, Belgrad-1962), trei locuri întâi la Jocuri Mondiale Universitare, nouă la Jocuri Balcanice, 19 titluri de campioană a României și 63 de recorduri naționale.

După retragerea din competiții (urmare a unei accidentări) a rămas ancorată în linia întâi a atletismului autohton și internațional, ca oficial în cadrul anumitor organisme de conducere a acestei discipline sportive, precum: președinte al FR de Atletism (1988-2005), membru în Comisia tehnică a Asociației Europene de Atletism, membru în Comisia de femei a IAAF. Deasemeni a fost vicepreședinte al Comitetului Olimpic Român în perioada 1998-2002. A pus bazele Fundației Atletismului Românesc. Pentru excepționalele performanțe sportive a primit o întreagă salbă de distincții și onoruri oficiale: Ordinul Muncii - 1960, Steaua României - 1962, Meritul Sportiv - 1964, Ordinul Național Steaua României în grad de ofițer - 2000. Maestru emerit al sportului în două rânduri (1951 și 1958). În 1963 CIO i-a acordat trofeul 'Mohammed Taher Pacha' în semn de mulțumire pentru susținerea olimpismului. În 2000 a figurat în Top 10 al celor mai mari atlete ale planetei.

Doina Melinte, una dintre cele mai aureolate atlete romane din toate timpurile, s-a născut în urmă cu 54 de ani, în ziua Sfântului Ștefan, la Bacău. Face parte dintr-o adevărată galerie de aur a atletismului feminin autohton, câteva chiar legende ale sportului național: Iolanda Balaș, Lia Manoliu, Viorica Viscopoleanu, Mihaela Peneș, Argentina Menis, Ileana Silai, Anișoara Cușmir, Maricica Puică, Paula Ivan, Constantina Dita-Tomescu, Gabriela Szabo, Lidia Șimon.

Studii:

Facultatea de Învățământ Tehnic și Pedagogic Suceava

Academia Națională de Educație Fizică și Sport București

Master în Administrație Publică la SNSPA

Doctorat la ANEFS cu teza 'Modelarea sportivelor de elită în probele de semifond'

Palmares ca sportivă de performanță:

A obținut peste 300 de medalii la JO, CM, CE, JMU, JB, CN

A participat la 4 Olimpiade de vară (aur la Los Angeles 1984 - 800 metri, și argint la 1500 m la aceleași JO)

8 ediții de Grand Slam unde a obținut de 31 de ori locul 1

11 prezente la Campionatele Europene (5 aur, 1 argint, 2 bronz)

7 participări la Campionate Mondiale (2 aur, 1 bronz)

Cariera de manager sportiv:

A condus 15 ani destinele sportului băcăuan, ca director al DJTS

Vicepreședinte al FR de Atletism - din 2005

Secretar de stat pe probleme de sport în MTS - iulie 2009/martie 2010

În prezent este președintele Autorității Naționale pentru Sport și Tineret (ANST) din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (MECTS)

Marile descoperiri geografice

James Cook (n. 27 octombrie 1728 - m. 14 februarie 1779) a fost un explorator și navigator britanic. El a făcut trei călătorii în Oceanul Pacific, în cadrul cărora a descoperit insulele Société (azi Polinezia franceză), Noua Zeelandă și Sandwich (azi arhipelagul Hawaii). Insulele Société au fost denumite după Royal Society de la Londra, care a finan  at expedi  ia.

Cook s-a născut în Marton   n North Yorkshire, aproape de ora  ul Middlesbrough. Cook a fost unul din cei cinci copii, n  scu  i de Grace și James Sr., care lucra cu ziua ca fermier.

James a început tot ca fermier, dar la 18 ani a găsit o slujbă pe un vas care transporta cărbuni. James Cook fost ales de *Royal Society* pentru a conduce o expedi  ie pe vasul *Endeavour* pentru a observa împreună cu astronomul Charles Green tranzitul lui Venus și a explora noi locuri din Oceanul Pacific.   n timpul primei sale călătorii în Pacific, James Cook a înconjurat Capul Horn cu vasul Endeavour și a ajuns în Tahiti la 3 iunie 1769. După ce a recuperat instrumentele furate de ba  tina  i, a reu  it să observe perfect tranzitul lui Venus. Endeavour a petrecut apoi   ase luni pentru a cartografia Noua Zeelandă. James Cook a explorat apoi și a declarat Australia estică posesiune engleză.

Martin Frobisher (1535 – 1594), ofi  er și navigator englez, care participă la expedi  ii în Guineea (1553 – 1554) și pe coasta Barbariei (1559), fiind primul explorator care, după Giovanni Caboto, încearcă să găsească „Trecerea de Nord-Vest” spre Oceanul Pacific. Martin Frobisher a fost primul cercetător al icebergurilor.

Henry Hudson (născut la mijlocul sec. 16 – cca. 23 iun. 1611, în Golful Hudson, Canada), a fost navigator și explorator arctic englez. A condus trei expedi  ii pentru descoperirea „Drumului maritim de Nord Vest”   ntre Oceanul Atlantic și cel Pacific. El a fost cel care a adus o mare contribu  ie la descoperirea nordului continentului american. Numele său îl poartă astăzi marele golf nord-american, o str  mtoare între Pen. Labrador și ins.   ara lui Baffin, un fluviu în S.U.A. și o peninsulă în Groenlanda. William Baffin (1584 Londra – 23 ian. 1622), navigator și explorator arctic englez. A determinat pentru prima oară longitudinea unui punct cu ajutorul corpurilor cere  ti, a observat cea mai mare declinație a acului magnetic (la vremea aceea), a efectuat pre  ioase observa  ii climatice asupra mareelor și fenomenelor de refrac  ie din atmosferă, care au folosit exploratorilor de mai t  rziu. Un golf (  ntre Groenlanda și Arh. Arctic Canadian) și o mare insulă   i poartă numele (  ara lui Baffin).

  ntre 1550 – 1650, expansiunea rusă spre mun  ii Urali, Siberia și Oceanul Pacific a întregit procesul de cercetare și cucerire a spa  iilor extraeuropene. Astfel, treptat, se confirmă ipoteza lui Ptolemeu că P  m  ntul este rotund. Descoperirile geografice, noutatea și abunden  a produselor importate în Europa, afluxul unor mari cantita  i de metale pre  ioase și începutul expansiunii coloniale au avut repercusiuni ad  nci și multiple asupra dezvoltării statelor europene.

Descoperirile geografice au deplasat căile și centrele comerciale.   n locul Mediteranei și Balticeii, mări închise, Atlanticul devine centrul comercial al lumii. Portugalia, Spania, Fran  a, Anglia devin principalele puteri economice și comerciale. Vene  ia este silită să se mărginească la comer  ul cu Imperiul otoman.

Descoperirile geografice relevă Europei posibilit  ile economice ale Americii. După perioada de cucerire, spaniolii încep să pună în valoare solul coloniilor lor, aclimatizează plantele (gr  ul, orzul, orezul, l  m  ii, măslinii, portocalii) și animalele (calul, asinul, boul, capra și oaia), necunoscute în Lumea Nouă și trimit agricultori și muncitori exper  i în arta iriga  iei. Ei r  sp  ndesc în Europa plantele specifice ale Americii: tutunul, porumbul, ro  iile și cartofii.

Descoperirile geografice au arătat omenirii măsura exactă a globului p  m  ntesc.

Sănătatea noastră

Astenia de primăvară este o stare – nu o boală - la fel de comună printre copii la fel ca printre adulți. Primăvara este anotimpul schimbărilor! Pe de-o parte natura revine la viață, iar pe de alta, organismul nostru are tendința să se "ofilească" în fața acestor schimbări de temperatură, lumină și presiune atmosferică. Află cum ajuți copilul să facă față acestor stări pentru a nu cădea în cea mai nefericită capcană: depresia!

Astenia reprezintă o stare caracterizată printr-un dezechilibru hormonal apărut în urma unor schimbări din atmosferă care conduc la dereglarea ritmului biologic normal: a) creșterea numărului de ore de lumină (ziua); b) încălzire; c) presiune atmosferică.

Toate aceste schimbări ale naturii trimit semnale hipotalamusului, iar acesta activează secreția de hormoni și neurotransmitori (implicați în starea de spirit a unei persoane). Când nivelul acestora este în dezechilibru, apare starea de tristețe și apatie la copii.

Simptomele care apar la copii sunt la fel ca cele care se manifestă la adulți: apatie; oboseală; somnolență; iritabilitate, anxietate; plâns fără un motiv plauzibil, din senin; inapetență; durere de cap; slăbiciune musculară; concentrație și atenție scăzute; tristețe etc.

Este important să dai atenția cuvenită acestor stări la copilul tău, pentru că dacă ele persistă și se manifestă intens, simpla astenie – cauzată de modificările climatice – se poate transforma în depresie, care nu mai este o simplă stare sau simptom, ci o boală cu implicații grave în sănătatea și dezvoltarea copilului.

Există mai multe aspecte pe care le poți lua în considerare pentru a combate astenia de primăvară. Un stil de viață organizat și echilibrat, plus un mic ajutor din partea suplimentelor alimentare pe baza de vitamine și minerale reprezintă cel mai bun remediu contra acestei stări la copii.

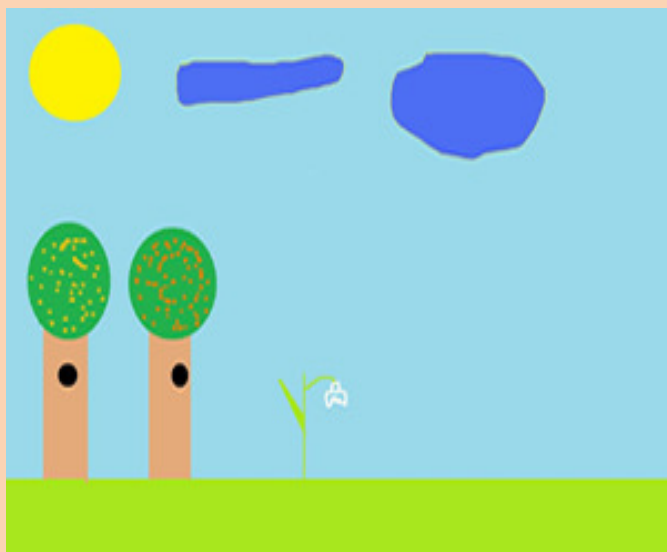
Cei mai importanți nutrienți în combaterea stării de oboseală și tristețe sunt cei care oferă energie și tonus fizic și psihic bun: complexul de vitamine B (ouă, cereale integrale, pește, lapte); vitamina C (citrice, legume verzi, mere etc.); magneziu; cupru (crustacee, ficat, ciuperci); fosfor (broccoli, vita, pui, furcile uscate); zinc; fier (mazăre, cartof, spanac).

Toate aceste elemente nutritive pot fi luate sub formă de suplimente alimentare (la indicația medicului care în prealabil consultă copilul) sau din alimente: fructe (mere, citrice, măceșe); legume (pătrunjel, legume verzi, dovleceii) cereale (ovăz, semințe germinate); lichide.

Somnul suficient, relaxarea și odihna reprezintă cei mai buni aliați ai unui organism puternic și sănătos, dispus să facă față tumultoaselor efecte ale venirii primăverii. Așadar, creează un program stabil de somn pentru copil (atât pentru zi, cât și pentru noapte), asigură-te că are momente de relaxare în rutina lui zilnică și că nu este suprasolicitat.

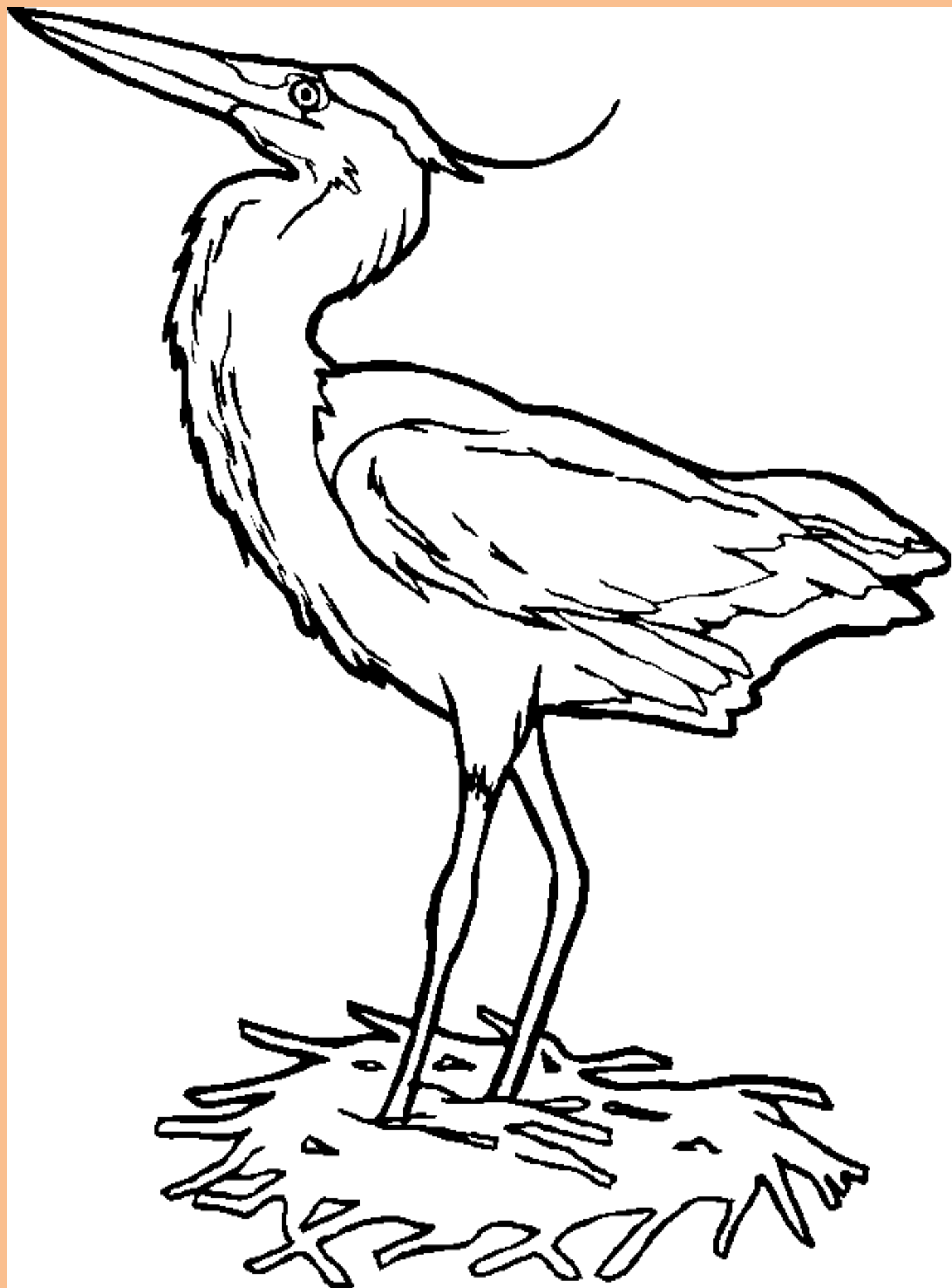
Activitatea fizică este una dintre cele mai bune combatante ale asteniei de primăvară. Sportul sau mișcarea fizică pun pe fugă orice stare letargică și dau energie și tonus fizic și psihic bun copilului. Fie că mergem la sală, fie că preferăm o plimbare prin parc, în aer liber, mișcarea este esențială în această perioadă. Astfel, ne vom ajuta organismul să se adapteze mai ușor la schimbările cărora trebuie să le facă față. În plus, mișcarea este o sursă de energie, de care avem atât de mare nevoie la început de primăvară. Dacă vom ține cont de aceste sfaturi, ne vom bucura mai mult de ghiocei, de soare, de pomii înfloriți...de primăvară. Vom avea energie cât pentru un an întreg și multă poftă de viață. Vom fi optimiști și mereu cu zâmbetul pe buze. Vom învinge astenia și vom trăi fericiți sentimentul unui nou început.

Creații ale elevilor

Să colorăm...desenele

Să ne jucăm

Urmărește literele și evita
monstrii.

Istoria fizicii

Forțele gravitaționale guvernează mișcarea planetelor și poate fi responsabilă de posibilul colaps gravitațional, care este ultimul ciclu din viața unei stele. Masa gravitațională a unui corp este proprietatea care determină răspunsul la orice forță exercitată asupra corpului.

Forța gravitației este cea mai slabă dintre cele patru forțe ale naturii referitoare la particulele elementare. În ciuda importanței macroscopice, forța gravitațională rămâne slabă și de aceea, corpurile trebuie să fie foarte mari ca să fie simțite de alt corp.

Legea gravitației universale a fost dedusă din observațiile mișcărilor planetelor, înainte de a fi verificate experimental. Demonstrația experimentală a fost făcută de Henry Cavendish în 1771. Matematicianul elvețian Leonhard Euler a formulat, pentru prima oară, ecuația mișcării pentru corpurile rigide, în timp ce Newton a lucrat cu mase concentrate într-un punct, care acționau ca particule.

Deși grecii antici știau proprietățile electrostatice ale chihlimbarului, iar chinezii au făcut magneți încă din 2700 î.Chr., experimentarea și înțelegerea electricității și a fenomenelor magnetice nu s-au realizat până la sfârșitul secolului XVIII. În 1785, fizicianul francez Augustin de Coulomb a confirmat, experimental, că sarcinile electrice se atrag și se resping, conform unei legi similar cu cea a gravitației. O particulă încărcată cu sarcină pozitivă, atrage o particulă încărcată cu sarcină negativă și au tendința de a accelera una spre cealaltă. În 1800, fizicianul italian Alessandro Volta a descoperit bateria chimică.

Fizicianul german Georg Simon Ohm a descoperit existența unei proporționalități simple și constante între curentul continuu și puterea electromotoare dată de baterie, cunoscută drept rezistența circuitului. Concepția istorică de magnetism, bazată pe existența unei perechi de poli încărcăți cu sarcini opuse, a apărut în secolul al XVII-lea, datorită muncii lui Augustin de Coulomb.

Prima conexiune între magnetism și electricitate a apărut ca urmare a experimentelor făcute de fizicianul și chimistul olandez Hans Christian Oersted, care, în 1819, a descoperit că acul magnetic poate fi influențat de o sârmă din apropiere, încărcată cu sarcină electrică. Andre Marie Ampere a arătat, experimental, că două fire electrice se atrag ca doi poli magnetici.

În 1831, Michael Faraday descoperă că, fără a fi conectat la o baterie, curentul electric poate fi indus într-un fir. În 1887, Heinrich Rudolf Hertz, fizician german, a avut succes în generarea unor unde electromagnetice care se propagau în spațiu cu viteza luminii. Aceste unde au fost produse cu ajutorul curentului electric. Astfel, s-au pus bazele radioului, radarului, televiziunii și a altor forme de telecomunicație.

Propagarea lineară a luminii era cunoscută din antichitate. Grecii antici credeau că lumina este corpusculară. În secolul XVII, Isaac Newton a dat o teorie bazată pe proprietatea corpusculară a luminii. Robert Hooke - fizician și Christiaan Huygens - astronom, matematician și fizician, au propus o teorie de undă, dar nu s-a putut face nici un experiment pentru a demonstra oricare dintre cele două teorii, până la demonstrația de interferență a luminii, realizată de Thomas Young, în prima parte a secolului XIX. O altă demonstrație a fost făcută de fizicianul francez Fresnel, în favoarea teoriei de undă. A început să fie demonstrată de fizicieni în secolul XIX:

- * William Thomson (legea I a termodinamicii);

- * Nicolas Leonard Sadi Carnot (legea a II-a a termodinamicii, 1824);

- * Joseph Louis Gay-Lussac și Jacques Alexandre Cesar-Charles (transformarea izobară, izocoră și izotermă și adiabată).

Fumatul un obicei dăunător ?

Faptul că ești fumător are consecințe dăunătoare pentru tine dar și pentru copii tăi. De asemenea are consecințe dăunătoare și pentru copiii de la școală, mai ales dacă ești și cadru didactic.

Această realitate este demonstrată științific, fumatul este nociv pentru fumător dar și pentru cei din jur. Ei sunt obligați să fie fumători pasivi, indiferent dacă, fumătorul aprinde țigara la geam, în ușa deschisă, pe hol sau într-un loc deschis.

Dar și în aceste condiții fumul emanat ajunge inevitabil în casă, în hol sau în sala de clasă. Un fumător elimină, fum încă jumătate de oră după ce-a stins țigara. Particulele solide din fumul de țigară rămân în haine și la fumător dar și la fumătorii pasivi.

Chiar dacă se fumează în balcon, pe alee sau într-un loc deschis, pentru a-i feri pe cei din jur de fumul dăunător, totuși, fumătorii pasivi, nu sunt feriți de îmbolnăviri. Se știe că fumatul pasiv poate provoca la copii astm, alergii, infecții ale ochilor și urechilor, bronșită, pneumonie, întârzieri la învățătură și, nu în ultimul rând, boli de inimă sau cancer.

Copiii ai căror părinți sunt fumători, sunt predispuși a deveni și ei fumători, de asemenea elevii ai căror profesori sunt fumători, imediat îi copie pe aceștia. Se observă o creștere alarmantă a fumătorilor de vârstă școlară în această perioadă de criză.

Modelul comportamental preluat de la părinți sau profesori le induce copiilor convingerea că atunci când ești nervos sau supărat, când vrei să te distrezi sau să te simți bine, aprinderea unei țigări sau consumul de alte substanțe te ajută, iar fumatul este perceput ca un lucru normal. De asemenea, copiii pot deveni mai ușor și victimele dependenței de droguri. Ce credibilitate poate avea un părinte sau profesor fumător care interzice copilului un comportament periculos care-i poate induce o dependență? Renunțând la fumat, îi arăți copilului tău, prin puterea propriului exemplu, că e important să alegi să trăiești și beneficiezi de avantajele unei vieți sănătoase.

Consumul de tutun în rândul copiilor și al tinerilor este considerat de specialiști ca “boală pediatrică”, iar în unele zone ale lumii putem vorbi chiar despre o “epidemie pediatrică”. Motivul este simplu: fumatul este o dependență de drog – nicotina – ce debutează la vârsta copilăriei iar în multe țări prevalența maximă a fumatului este la vârste tinere.

În lume, majoritatea fumătorilor au debutat înainte de 18 ani și se observă o tendință de diminuare a diferenței dintre cele două sexe, fetele începând să fumeze din ce în ce mai mult și la vârste din ce în ce mai mici. Se apreciază că dacă trend-ul actual continuă, în jur de 250 de milioane dintre copiii și tinerii de azi vor muri ca urmare a consumului de tutun pe parcursul vieții, majoritatea fiind în țările în curs de dezvoltare.

În România exista circa 5 milioane de fumatori. Dintre ei, mai mult de jumătate au început fumatul înainte de a împlini vârsta de 18 ani. Fumatul reprezintă cel mai important factor de risc ce amenință sănătatea în întreaga lume, la fiecare 6 secunde un om murind din cauza fumatului.

Guvernele din toate țările acționează pentru limitarea consumului de tutun. Totuși, controlul consumului de tutun reprezintă un domeniu intersectorial, fiind necesare eforturi conjugate atât pentru limitarea ofertei cât și pentru conștientizarea populației.

Concluzia este una singură: pentru a preveni fumatul, trebuie să acționăm la vârste din ce în ce mai mici, cu măsuri specifice, adaptate acestei categorii. Astfel, cea mai eficientă măsură recomandată și de OMS este interzicerea completă a oricăror metode de publicitate pentru produsele din tutun, inclusiv distribuirea gratuită a mostrelor de țigarete, organizarea de concursuri care promovează consumul unor anumite mărci de țigarete, sponsorizarea evenimentelor muzicale, sportive ori din modă, publicitatea din filme, internet ori jocuri.

Glume și ghicitori

Poate fi asemănată
Fără grijă cu o roată
Prima este învățată
Care-i cifra căutată?
(zero)

După zero este pusă
Două linii cifra are
Una mică și-alta mare
Care-i cifra asta oare?
(unu)

Este simplu de făcut
După unu e trecut
Seamănă cu un rățoi
Sigur știți, e cifra ...
(doi)

Cocostârc într-un picior,
Ghici ce e?
(barza)

Un hultan voinic, năuc,
Cu ciocul cât un uluc!
(pelicanul)

Lacomă, gălăgioasă
Țopăie pe lângă casă!
(vrabia)

Părinții aduc la doctor o fetiță care
de la o vreme avea un zâmbet
mare-mare pe față.
-Domnule doctor, nu știm ce are de
stă așa toată ziua...
Doctorul o consultă, se gândește
câteva momente și apoi zice:
-Dar codițele ați încercat să i le
slăbiți ?

Un om bate la poarta unei case.
Un câine se ridică în două
picioare și-i spune:
- Stăpânul nu e acasă!

Omul leșină de spaimă. Când își
revine, îl întreabă pe câine:
- Păi, dacă ești câine, de ce nu
latră?
- N-am vrut să te sperii!

Medicul către pacient:
– Aveți o boală contagioasă
extrem de rară. O să fiți mutat
într-o cameră separată și acolo veți
mânca numai pizza și clătite.
– Și astea mă vor ajuta să mă fac
bine?
– Nu, dar asta-i singura mâncare
care încapă pe sub ușă ...

Are-un ac micuț și fin,
Zboară lin din floare-n floare,
Acul este cu venin
Iar polenu-i pe picioare.
(albina)

Atunci când sunt în ogradă
Ga, ga, ga se iau la sfadă
Iar când sunt pe lângă lac
Baie întruna fac.
(gâțele)

Are-o coada înfoiată,
Hoață este și șireată
Dar e vai de coada ei
Când dă peste ea grivei.
(vulpea)

Rebus de primăvară

Se întorc rândunelele

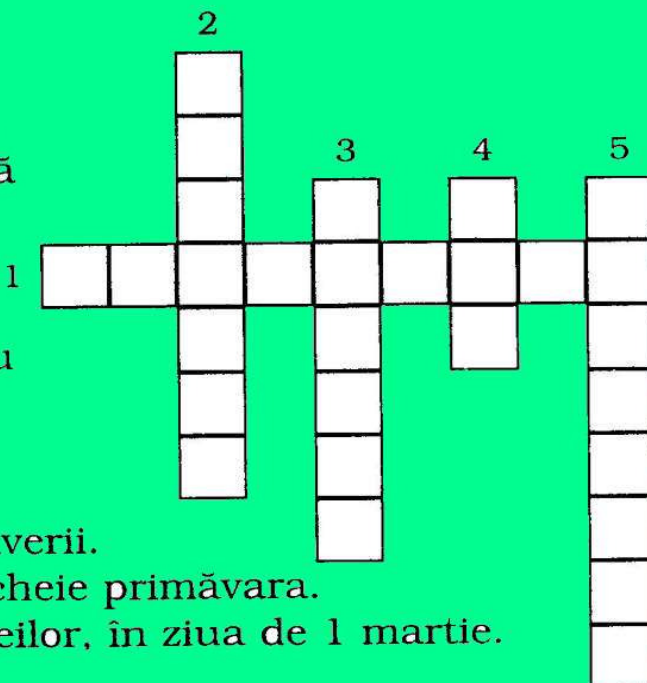
1. Anotimpul când se trezește la viață toată natura.

2. Luna care începe cu „ziua păcălelilor”.

3. Prima lună a primăverii.

4. Luna cu care se încheie primăvara.

5. Se oferă în dar femeilor, în ziua de 1 martie.

De vorbă cu părinții

Succesul și insuccesul școlar

Una din temele importante ale psihologiei sociale, cu impact deosebit în mediul școlar, o constituie studiul gândirii sociale sau al atribuirii cauzale. Teoriile din acest domeniu descriu felul în care omul construiește explicația cu privire la experiențele sale. Indivizii caută să înțeleagă lumea și să-i deslușească determinismele, căci numai astfel pot duce la bun sfârșit acțiunile. În cazul în care nu reușesc să obțină explicații mulțumitoare cu privire la evenimentele mediului ce-i înconjoară, ei trăiesc o stare de discomfort psihic.

Oamenii își făuresc explicații atât pentru fenomenele lumii fizice (de exemplu, pentru un trăsnet sau pentru erupția unui vulcan), cât și pentru comportamentele umane (pentru manifestări de furie, mărînimie sau pentru eșec) . În general, astfel de explicații au o natură cauzală, în sensul că ele atribuie efectului observat o cauză.

Fritz Heider , inițiatorul teoriei atribuirii a fost cel care a atras atenția cercetătorilor asupra importanței inferențelor pe care le face simțul comun cu privire la evenimentele din mediu. El a așezat nevoia de înțelegere, de ordine, de coerență logică între motivele umane fundamentale. În concepția lui, cauzele pe care le atribuim comportamentelor celorlalți sunt de două feluri:

- factori interni (de pildă, motivația persoanei);
- factori externi (situația, presiunea socială).

De asemenea, el a arătat că individul nu face numai hetero-atribuiri, căutând să explice conduitele celorlalți , dar și auto-atribuiri, în încercarea de a se înțelege pe sine.

Jones și Davis au rafinat modelul lui Heider, insistând asupra atribuirilor interne. Teoria propusă de ei, a inferențelor corespondente, descrie maniera în care individul inferează o dispoziție (o trăsătură) a actorului (persoana care desfășoară comportamentul și asupra căreia se face atribuirea) pe baza comportamentului observat. Elementul central al unui astfel de demers este reperarea intenției actorului, iar pentru a stabili existența intenției, observatorul trebuie să știe dacă actorul este sau nu conștient cu privire la efectele acțiunii sale, și dacă este capabil de a produce aceste efecte. În cazul în care unul din cele două elemente ale intenției lipsește, atribuirea internă este compromisă. Indivizii sunt interesați să facă atribuiri interne (deci să pună în corespondență comportamente și dispoziții), întrucât cauzele din interiorul persoanei sunt stabile și fac conduita predictibilă.

În cadrul teoriei atribuirii, un câmp de cercetări deosebit de interesant s-a dovedit a fi cel al atribuirii succesului și eșecului. Bernard Weiner, psihologul social care a studiat acest gen de activitate cognitivă, a stabilit că, în general, cauzele pe care le invocă indivizii în încercarea de a explica reușita sau eșecul proprii sau ale altora pot fi ordonate după două dimensiuni:

- intern (personal)- extern (situațional);
- stabil-instabil.

Astfel, Weiner obține patru tipuri de cauze posibile:

- internă și stabilă (capacitatea);
- internă și instabilă (efortul);
- externă și stabilă (dificultatea sarcinei);
- externă și instabilă (șansa).

Un elev poate să explice nota proastă pe care tocmai a primit-o punând-o pe seama uneia din aceste cauze. Trebuie să observăm că performanțele sale școlare viitoare, precum și confortul său psihic depind de atribuirea pe care o face. Este evident că el se va simți împăcat cu sine și stima de sine îi va fi menajată dacă va invoca o cauză externă și stabilă. Pe de altă parte, un elev înclinat să facă mereu atribuiri interne pentru nereușitele sale din clasă va avea o stimă de sine slabă și, în egală măsură, așteptări slabe cu privire la posibilitățile sale de a obține note foarte bune.

(va urma)

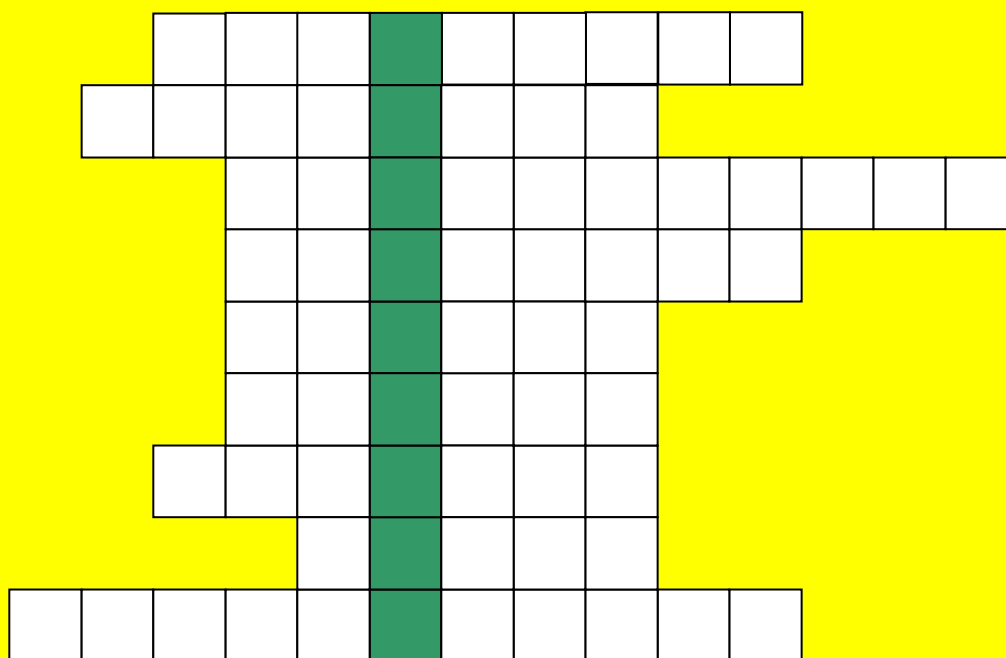
Realizat de profesor Anamaria Zepa

Probleme de perspicacitate

1. Avem 3 monede care arată exact la fel, au aceeași culoare și aceeași mărime, dar una din ele este falsă. Moneda falsă este mai ușoară. Avem la îndemână un cântar, dar n-avem unități marcate. Cum putem recunoaște moneda care este falsă ?

2. Un melc este într-o fântână adâncă de 10 metri. El trebuie să iasă din fântână. Ziua urcă 2 metri, dar noaptea alunecă 1 metru. În câte zile ajunge la suprafață ?

GEOMETRIE

1. Suma lungimii tuturor laturilor.
2. Figura geometrică cu trei laturi.
3. Repetiția este mama
4. Împarte cercul în două părți egale.
5. Dreptunghiul cu toate laturile egale.
6. Împărțirea fără rest.
7. Număr mare de obiecte.
8. Jumătate.
9. Porțiunea dintr-o dreaptă mărginită numai la un capăt.

Profesori care au fost...

Arhiva școlii Ciușlea ne permite să aruncăm o privire în trecut, să aprecim activitatea cadrelor didactice care au slujit învățământul românesc de-a lungul anilor în satul Ciușlea. Mai ales astăzi ,când unele din ele au trecut în eternitate. Vom prezenta mai jos numele și prenumele celor care au trecut pe la școala noastră de-a lungul anilor, acesta este un omagiu adus celor care au contribuit la ridicarea satului românesc.

BLÎNDU PETRACHE -învățător

NICOLAI RĂU-profesor	MIHAIL BALABAN- profesor	NICOLAU BIBIRI- profesor
HERȚA ALEXEI- profesor	CRĂCIUN IOAN-învățător	BUNEA ALEXANDRU-învățător
BUNEA COSTACHE-învățător	CRISTEA DUMITRA-învățătoare	CRISTEA ALEXANDRU-înv.
ANGHEL MARIA-învățătoare	SAVALIUC ANA-profesor	DRĂGUN VASILICA-învățătoare
TUDORACHE NECULAI-prof.	BALANCĂ MARIA -educatoare	PURICE CONSTANTIN-înv.
BUNEA AURELIA-învățătoare	TĂTARU ION-învățător	BUNEA PETRE-învățător
ONUȚ VICA-învățătoare	VERDEȘ CERÎȘICA-învățătoare	STĂNESCU AUREL-prof.maistru
VERDEȘ CONSTANTIN-înv	STOICA MARIA-educatoare	VASILACHE ZAHARIA-înv.
VASILACHE MARIA-înv.	MUȘAT DUMITRU-profesor	OLARU OLIMPIA-învățătoare
STOICAN DRAGOMIR-înv.	STOICAN GEORGETA-prof.	STAN VIRGIL-profesor
DUMBRAVĂ ZAMFIR-prof.	BLÎNDU ZAHARIA-profesor	ENE STELIAN-profesor
ARHIP VASILE-profesor	SIBECHI MIHAI-profesor	FORTU DIDINA-profesoară
ROȘCA ȘTEFANA-educatoare	DODOIU GHEORGHE-prof.	STANCU VERONICA-profesoară
VLASE ESTERA-profesoară	PĂUN ELENA-învățătoare	SLAVU COSTEL-profesor
NĂVODARU MARIA-înv.	SLAVU IOANA-profesoară	TOMESCU GHEORGHE-prof.
NICOLAU FLORICA-prof.	VLAD ELENA-învățătoare	PASCU VERONICA-profesoară
PASCU GICA-educatoare	CIMACENCO RAISA-prof.	PAVEL EUGENIA-profesoară
GHEORGHE TEODORA-prof.	ȘTEFĂNESCU RODICA-prof.	BLÎNDU VALENTINA-înv.
GĂSCULESCU VASILE-prof.	MARIN VALENTINA-prof.	SENCIUC NATALIA-educatoare

(va urma)

Realizat de profesor Ștefănescu Ștefan

REDACTOR

Profesor Ștefănescu Ștefan

Echipa de redacție:

**Sandu Laura-Miruna-elevă cls.a VII-a
Ciubotaru Gabriel -elev cls.aVII-a
Croitoru George –elev cls.aVIII-a
Paraschiv Mădălin –elev cls.a VIII-a
Tătaru Dragoș –Ștefan –elev cls.a VI-a
Manole Cristina –elevă cls.a VI-a
Tătaru Gabriel –Cristian elev cls.aV-a
Sichim Viorel -Iulian elev cls.a V-a**

Colaboratori :

**Prof. Zepa Anamaria
Prof. Turbatu Aneta
Prof. Țupă Ionelia
Prof. Popa Ileana**

SCOALA CIUSLEA

mai 2011